

samt tillige at befrie denne Fart for de almindelige Fyravgifter, naar Fyr- og Bartegnspenge i Sundet eller Belterne ere erlagte. Disse saaledes i Forslag bragte særlige Afgiftslettelser for den transatlantiske Fart ere af Regjeringen anslaaede til et Beløb af tilsammen 57,064 Rbd., der udgjør noget over Halvdelen af de omtrent 111,000 Rbd. aarlig, som den hidtil bestaaende Remission i Told og Laste- penge har udgjort.

Udkastets § 3 tilfikkter derhos Skibsfarten i Almindelighed en Nedsættelse og deelviis Eftergivelse af Laste-pengene, der er anslaaet til 32,608 Rbd.

Regjeringen er ved disse Forslag gaaet ud fra, at den directe transatlantiske Handel, efterat den i den Tid, der er forløben siden Placaten af 27de Marts 1844 traadte i Virksomhed, har taget et stærkt Opving, ikke kan ansees for brøstholden, naar denne Handel taber Remissionens Fordele, men samtidigt ved Godtgjørelse af Sundtolden underkastes en nogenlunde lige Beskatning med den indirecte Indførsel af ligeartede Producter ad Veie, der ikke træffes af Sund- eller Strømtolden.

Idet Udvalgets understrevne Medlemmer tiltræde denne Betragtning og maae anerkjende det Rigtige i den Nedsættelse og deelvise Eftergivelse af de paa Skibsfarten i Almindelighed hvilende Laste-penge, der er paatænkt iværksat ved Lovudkastets § 3, maae vi udtale, at vi ansee det for saa vigtigt for Skibsfarten og de til dens Stigen knyttede Interesser, at de Afgifter, der som Laste-penge og Skibsclearingsportler træffe denne Fart, snarest muligt høves, at vi vilde holdt os forpligtede til

ved Ændringer til det foreliggende Lovudkast at bringe disse Afgifters Ophævelse i Forslag, naar vi ikke, nærmest af Hensyn til Spørgsmaalets finansielle Betydning og i den ved de Udcastet ledsagende Motiver fremkaldte Forventning, at Regjeringen, saasnart Omstændighederne tillade det, selv vil fremkomme med et saadant Forslag, havde troet for Tiden at burde undlade at betræde denne Veie.

Vi anbefale saaledes Lovudkastet til Antagelse, idet vi foreslaae følgende tvende Ændringer, der ere tiltraadte af Finantsministeriet:

1) I § 1 udgaaer Ordet „directe“ og imellem Ordene: „at Varerne ere indladebe“ og „i en transatlantisk Havn“ indsættes: „i Skibet paa denne dets Reise“.

2) Den sidste Sætning i § 1, der begynder med: „Dog skal Finantsministeriet være bemyndiget til“ udgaaer, og ifødetfor samme sættes:

„Dog skal Toldvæsenet være bemyndiget til at indrømme bemeldte Afkortning og saa i saadanne Tilfælde, hvor de ovennævnte Attester paa Grund af særlige Omstændigheder ikke høves, naar det ved andre Beviisligheder paa antagelig Maade godtgjøres, at de paagjældende Varer ere indladebe paa en oversøisk Plads som ovenmeldt.“

Udvalgets Medlem Kée har som fraværende ikke deeltaget i denne Betænkning.

Kjøbenhavn, den 12te Decbr. 1853.

A. Hage.

Müller,
Formand og Ordfører.

C. H. Nielsen,
Secretair.

Rosenørn.